

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/615/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211204716
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1211204716.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Levice, so sídlom Sv. Michala 4, Levice, IČO: 30 807 487, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO : 31 320 155, o zaplatenie 96.900 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.mája 2014, č.k. 50C/38/2011-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 96.900 eur, zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok vo výške 5.814 eur a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Viazaný právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Bratislave, ktorý ako odvolací súd uznesením č.k. 8Co 144/2013-59 zo dňa 24.01.2014 jeho (v poradí prvý) rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočne zisteného skutkového stavu, dospel s poukazom na § 104 ods. 1 Exekučného poriadku k záveru, že žaloba je dôvodná. Vychádzal zo zistenia, že žalovanému boli doručované príkazy na začatie exekúcie súdnych exekútorov JUDr. Zory Ferdinandy a JUDr. Aleny Salayovej príkázaním pohľadávky z účtu povinného Všeobecná nemocnica s poliklinikou Šahy, n.o. v banke žalovaného, a to dňa 05.10. 2010 (sp.zn. Ex 30280), dňa 11.10.2010 (sp.zn. EX 771/2010) a dňa 19.10.2010 (sp.zn.EX 839/2010), na základe ktorých žalovaný zablokoval účet povinného, avšak z tohto účtu uhradil povinnému dňa 20.10.2010 sumu na mzdy zamestnancov povinného za obdobie október 2010 a dňa 19.11.2010 sumu na mzdy zamestnancov povinného za mesiac november 2010. Vo vzťahu k obrane žalovaného uviedol, že hoci z ustanovenia § 104 ods. 1 Exekučného poriadku explicitne nevyplýva lehota, v ktorej má byť vyhlásenie povinného voči banke vykonané, pokiaľ však majú finančné prostriedky slúžiť na výplatu miezd zamestnancov za výplatné obdobie najbližšie po doručení príkazu na začatie exekúcie banke, toto vyhlásenie musí byť banke doručené najneskôr do splatnosti miezd za výplatné obdobie najbližšie doručeniu príkazu na začatie exekúcie. V konaní mal preukázané, že výplatným termínom miezd zamestnancov bol 15. deň nasledujúceho mesiaca, a že povinný doručil žalovanému žiadosti o výplatu miezd zamestnancom dňa 20.10.2010, keď výplatný deň bol dňa 15.10.2010 a dňa 20.11.2010, keď výplatný deň bol dňa 15.11.2010, teda žiadosti boli žalovanému doručované po výplatnom termíne na vyplatenie miezd. Dospel tak záveru, že postup žalovaného nebol správny, keď v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Zorou Ferdinandy pod sp.zn. Ex 3028/2010 boli peňažné prostriedky v sume 25.900 eur (určené na výplatu miezd zamestnancov povinného) uhradené zo zablokovaného účtu povinného po vydaní príkazu na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 05.10.2010 a

v prípade výplaty peňažných prostriedkov v sume 71.000 eur z účtu povinného pre zamestnancov povinného v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Aleny Salayovej sp.zn. EX 839/2010 po vydaní príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 19.11.2010. Stotožnil sa s argumentom žalobcu, že žalovaný odpísal neoprávnene z účtu povinného peňažné prostriedky na mzdy svojich zamestnancov v mesiaci november 2010, keďže žiadosť povinného bola doručená žalovanému až po vydaní exekučného príkazu a povinný žiadal výplatu miezd zamestnancov až po výplatnom termíne, pretože ustanovenie § 104 ods. 1 exekučného poriadku výplatné obdobie definuje ako obdobie najbližšie dňu, keď bol banke doručený príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Prvý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol doručovaný žalovanému dňa 05.10.2010 (sp.zn. EX 3028/2010) a najbližším výplatným termínom v mesiaci október bol mesiac september a druhý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol banke doručovaný dňa 19.10.2010 (sp.zn. EX 839/2010) a najbližším výplatným termínom v mesiaci november, keď povinný požiadal žalovaného o výplatu miezd zamestnancov zo dňa 19.11.2010, bol mesiac október. Keďže výplatný termín na mzdy zamestnancov spadal na deň 15.11.2010 a príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol banke doručovaný už dňa 19.10.2010 (sp.zn. EX 839/2010), keď mzdy zamestnancov boli za mesiac september už po 15-tom dni uhradené, najbližším výplatným termínom na výplatu miezd zamestnancov bol mesiac október. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. O uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok rozhodol v súlade s § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. a položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa so závermi prvoinštančného súdu, nakoľko z § 104 ods. 1 Exekučného poriadku nevyplýva pre povinného ako zamestnávateľa žiadna lehota na podanie žiadosti, resp. vyhlásenia o tom, že tieto prostriedky sú určené na výplatu miezd jeho zamestnancov. Mal za to, že zo znenia uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku nemožno ustáliť, že účinnosť vyhlásenia povinného ako zamestnávateľa je obmedzená len na jedno, presne určené výplatné obdobie, a preto je potrebné tento procesný úkon vykonať najneskôr do skončenia tejto doby, ktorá je ohraničená splatnosťou miezd za toto výplatné obdobie, v opačnom prípade tento nárok zaniká a na vyhlásenie uskutočnené v ďalšom výplatnom období nemožno už prihliadnuť, tak ako to uviedol odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 24. 01. 2014. Žiadna takáto povinnosť povinnému, ako ani doba, či lehota na podanie vyhlásenia, z tohto ustanovenia nevyplýva a takýto výklad by bol protizákonný a protiústavný, pretože nad rámec hypotézy právnej normy vyvodzuje lehotu na uplatnenie nároku a sankciu v podobe zániku tohto nároku. Pokiaľ by bol povinný limitovaný lehotou na uskutočnenie vyhlásenia, potom by takáto lehota musela vyplývať priamo zo zákona a takisto by musel byť explicitne vyjadrený aj zánik práva či nároku, ak by tak neurobil v zákonom stanovenej lehote. Zdôraznil, že lehota na urobenie vyhlásenia zo strany povinného, ako ani zánik nároku, z uvedeného ustanovenia nevyplývajú. V tejto súvislosti poukázal na § 583 Občianskeho zákonníka. Mal zato, že z ustanovenia § 104 ods. 1 Exekučného poriadku nevyplýva žiadne obmedzenie účinnosti vyhlásenia povinného, ale obmedzenie sa vzťahuje na prostriedky, ktoré majú byť vylúčené z exekúcie. Poukazoval na to, že sporné ustanovenie používa slovné spojenie "výplatné obdobie", pričom v napádanom rozhodnutí sa používa slovné spojenie "výplatný termín", pričom Zákonník práce hovorí len o výplatnom termíne a pojem výplatné obdobie nepozná. Aj z toho dôvodu je nielen zákonná úprava zmätočná, ale aj výklad súdu v napádanom rozhodnutí, ktorý zamieňa viaceré pojmy, čím je zmätočný a nepreskúmateľný. Uviedol, že ustanovenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku splatnosť mzdy vôbec nespomína. Argumentoval, že povinný doručil banke vyhlásenie včas dňa 20. 10. 2010 a dňa 20. 11. 2010, teda najneskôr do splatnosti mzdy, ktorá v zmysle § 129 ods. 1 Zákonníka práce nastala posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, a preto postupoval správne.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zotrval na názore, že vyhlásenie povinného, že žiada vyplatiť peňažné prostriedky na mzdy zamestnancov, musí obsahovať označenie exekúcie, ku ktorej sa žiadosť viaže, počet zamestnancov, úhrnnú sumu pripadajúcu na mzdy, dostatočne konkrétne určené najbližšie výplatné obdobie, a to uvedením konkrétneho dňa, kedy sa vypláca vyúčtovanie, teda uvedením výplatného termínu a súčasťou vyhlásenia zamestnávateľa musí byť tiež vyhlásenie, že tento procesný úkon nevykoná aj v inej banke alebo aj na iný účet, vyhlásenie musí byť adresované banke a jeho účinnosť je obmedzená len na jedno výplatné obdobie, to ktoré bezprostredne nasleduje po doručení príkazu na začatie exekúcie. V tejto súvislosti zastáva názor,

že uplynutým dňa uvedeného vo vyhlásení zamestnávateľa, ním určeného výplatného termínu, zaniká nárok zamestnávateľa, povinného, na vyplatenie sumy nepodliehajúcej exekúcii podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku. Poukázal na to, že na tlačivách žalovaného "Žiadosť o vyplatenie miezd" žalovaný požaduje od zamestnávateľa uvedenie konkrétneho dátumu výplaty miezd a nestačí uviesť iba mesiac a rok, v ktorom, resp. za ktorý, zamestnávateľ žiada vyplatiť mzdy podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že vyhlásenie možno urobiť aj po uplynutí dátumu určeného povinným na výplatu miezd, keď takáto realizácia § 104 ods. 1 Exekučného poriadku nie v súlade so Zákonníkom práce (§ 129). Pokiaľ povinný na žiadostiach uviedol dátum výplaty 15. 10. a 15. 11. 2010 tak možno odôvodnene predpokladať, že tak v súlade s možnosťou danou mu Zákonníkom práce dohodol so svojimi zamestnancami splatnosť mzdy odlišne od všeobecného pravidla, a teda, že v jeho prípade sú mzdy splatné v 15. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Pokiaľ teda v danom prípade zamestnávateľ uviedol dátum výplaty miezd 15. 10. 2010, mal o výplatu miezd žiadať do tohto dátumu a nie až 20. 10. 2010 a ak uviedol splatnosť 15. 11. 2010, mal o výplatu miezd žiadať pred týmto dátumom, a nie až 19. 11. 2010, v oboch prípadoch potom, ako si overil, že na účet bola pripísaná dostatočne vysoká suma. Za včas doručené vyhlásenie by sa malo považovať vyhlásenie doručené v takom časovom predstihu, aby výber finančných prostriedkov umožňoval výplatu mzdy zamestnancov pre najbližší výplatný termín v čase, ktorý bol vopred určený alebo dohodnutý ako deň splatnosti mzdy. Poukázal na to, že v prípade žiadosti zo dňa 20. 10. 2010 aj žiadosti z 19. 11. 2010 je uvedené exekučné konanie EX 839/2010 a žalovaný svojím konaním upravil vôľu povinného, čím mu umožnil výber zo zablokovaného účtu v októbri 2010 aj v novembri 2010, povinný svojimi žiadosťami žiadal dvakrát o výber peňažných prostriedkov na mzdy v tom istom exekučnom konaní, keďže žalovaný jeho žiadosť v októbri 2010 priradil k exekučnému konaniu EX 3028/2010, čo nie je v súlade s exekučným poriadkom. Výklad realizovaný žalovaným ho obmedzil v právach ako oprávneného nad rámec určený exekučným poriadkom a neprímerane zvýhodnil povinného.

4. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") účinného od 01.07.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že žalovaný nedôvodne vytýka súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

5. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie po doplnení dokazovania; ktorým mal preukázané, že vyhlásenie povinného zo dňa 20.10.2010 pokiaľ ide o výplatu miezd za mesiac september 2010 bolo žalovanému doručené dňa 20.10.2010; opätovne vec právne posúdil podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúcii odpísaním z účtu v banke nepodliehajú prostriedky, ktoré sú výslovným vyhlásením povinného určené na výplatu miezd jeho zamestnancov na výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bol banke doručený príkaz na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke, a vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 24.01.2014 č.k. 8Co 144/2013-59, ktorým bol v ďalšom konaní viazaný, dospel k správne mu záveru, že pokiaľ žalovaný realizoval; a to odpísaním peňažných prostriedkov zo zablokovaného účtu; vyhlásenia povinného na výplatu miezd jeho zamestnancov doručené mu až po uplynutí splatnosti miezd za výplatné obdobie najbližšie dňu doručenia príkazu na začatie exekúcie, postupoval v rozpore s § 104 ods. 1 Exekučného poriadku. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie; ktorý vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, v plnom rozsahu stotožňuje a za rovnakého skutkového stavu; keď aj ďalšia argumentácie strán sporu zostala nezmenená, nemal dôvod sa od neho odkloniť.

6. Odvolací súd tak naďalej zhodne so žalobcom zastáva právny názor, že hoci z ust. § 104 ods. 1 Exekučného poriadku explicitne nevyplýva lehota, v ktorej musí povinný ako zamestnávateľ vo vzťahu k banke vyhlásenie urobiť, túto však možno z jeho gramatického znenia vyvodiť tak, že pokiaľ majú prostriedky slúžiť na výplatu miezd zamestnancov za výplatné obdobie najbližšie po doručení príkazu na začatie exekúcie banke, tak potom toto vyhlásenie musí povinný/zamestnávateľ uskutočniť najneskôr do splatnosti miezd, ktoré majú byť zaplatené zamestnancom za výplatné obdobie najbližšie doručeniu príkazu na začatie exekúcie banke, a to bez ohľadu na to, či na účte je alebo nie je dostatok finančných prostriedkov a len v takomto prípade vzniká banke povinnosť prednostne uhradiť z účtu povinného mzdy zamestnancov a až následne uspokojiť pohľadávku oprávneného. Pokiaľ povinný vyhlásenie neurobí najneskôr do splatnosti miezd, banka je povinná bez zbytočného odkladu na základe exekučného príkazu odpísať pohľadávku z účtu povinného v prospech oprávneného. Pokiaľ je teda účinnosť vyhlásenia obmedzená len na jedno, presne určené výplatné obdobie, je potrebné tento úkon vykonať najneskôr do skončenia tejto doby, ktorá je ohraničená splatnosťou miezd za toto výplatné

obdobie, v opačnom prípade tento nárok zaniká v tom význame, že na vyhlásenie uskutočnené v ďalšom výplatnom období už nemožno prihladiť.

7. Odvolací súd preto považuje za účinné také vyhlásenie povinného, ktoré sa vzťahuje na najbližšie výplatné obdobie po doručení príkazu na začatie exekúcie, pokiaľ bolo vykonané najneskôr ku dňu splatnosti miezd/termínu výplaty miezd, ktoré majú byť zamestnancom za toto výplatné obdobie vyplatené. Uvedené tak nie je v rozpore so Zákonníkom práce, ktorý v § 129 ods. 1 rovnako rozlišuje výplatné obdobie, za ktoré považuje mesačné obdobie a zároveň stanovuje za toto obdobie splatnosť mzdy a v nadväznosti na to aj výplatu mzdy vo výplatných termínoch (§ 130 ods. 2). S poukazom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s obranou žalovaného, že zamestnávateľ ako povinný môže urobiť vyhlásenie vo vzťahu k najbližšiemu výplatnému obdobiu po doručení príkazu kedykoľvek, teda aj po uplynutí ním určeného dátumu na výplatu miezd zamestnancov a že je na jeho (svoj)vôli požiadať o výplatu miezd, kedy to bude pre neho výhodné.

8. Nedôvodná je tak aj námietka žalovaného o zmätočnosti a nepreskúmateľnosti výkladu súdu v napadnutom rozhodnutí, keď; ako bolo uvedené vyššie; Zákonník práce rozlišuje výplatné obdobie a splatnosť mzdy za výplatné obdobie. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na tú skutočnosť, že sám žalovaný pri realizácii žiadostí povinného o vyplatenie miezd používa pojem výplatného obdobia, za ktoré považuje mesačné obdobie (september a október 2010), za ktoré sa mzda zamestnancom vypláca, pričom na svojich tlačivách požaduje od zamestnávateľa uviesť; ako rozhodný; dátum výplaty miezd, teda deň ich splatnosti (15.10. a 15.11.2010) a v odvolaní tvrdí, že splatnosť miezd nastala posledným dňom nasledujúceho kalendárneho mesiaca.

9. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie; vrátane súvisiaceho, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého, výroku o súdnom poplatku a výroku o náhrade trov konania; ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech v celom rozsahu, nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní v súvislosti s uplatňovaním práva preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa

podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods.1 CSP) . Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).